

Jeg siger jer: Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader. For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem'. (Matt 18, 19-20).

Efter min mening er dette et af de Jesu ord, der får hjertet til at juble. Hvor mange ting er der ikke, som er nødvendige i livet, hvor mange legitime og gode ønsker er der ikke, som du ikke ved, hvordan du skal tilfredsstille! Du er dybt overbevist om, at kun en indgriben ovenfra, en nåde fra Himlen, kan give dig det, du ønsker af hele dit væsen. Da hører du på ny fra Jesu mund med en vidunderlig klarhed, med fuldstændig sikkerhed, fyldt med håb og med løfte, dette ord:

Jeg siger jer: Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader. For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem'.

Du har sikkert læst i Evangeliet, at Jesus flere gange anbefaler at bede, og han underviser om, hvordan man skal opnå det, man beder om. Men den bøn, som vi i dag vender opmærksomheden mod, er virkelig speciel. Den kræver, for at den skal kunne opnå svar fra Himlen, at man skal være flere mennesker, et fællesskab. Der står: 'to af jer'. To. Det er det mindste antal, som skaber et fællesskab. For Jesus er det altså ikke antallet, som er så vigtigt, men snarere at man er flere troende.

Du kender sikkert til, at man også i jødedommen vidste, at Gud ikke foragter fælles bøn, men hos Jesus er det noget andet. Han siger nemlig: hvad som helst to af jer ... bliver enige om'. Der skal være flere personer, men han vil, at de skal være forenede, han lægger hovedvægten på deres overensstemmelse, på deres enighed: han vil, at de skal være én stemme.

De må naturligvis være enige om, hvad de skal bede om, men denne bøn skal frem for alt støtte sig på hjerternes overensstemmelse. Kort sagt fastslår Jesus, at betingelsen for at opnå det, man beder om, er den gensidige kærlighed menneskerne imellem.

Jeg siger jer: Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader. For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem'.

Du spørger måske dig selv: 'Men hvorfor når den bøn, der fremsiges i enhed i større grad frem til Faderen?'

Grunden er, at den er mere ren. Hvad reduceres nemlig bønnen ofte til? Til en række egoistiske anmodninger, der mere minder om en tigger foran en konge end om børn foran en far.

Når man derimod beder sammen med andre, er det helt sikkert mindre præget af en personlig interesse. Når man er i kontakt med andre, er man mere tilbøjelig til også at føle for – og dele – deres behov.

Ikke alene det: Det er lettere for to eller tre at forstå, hvad man skal bede Faderen om.

Hvis vi derfor vil, at vor bøn skal bønføres, er det bedre nøjagtigt at holde sig til det, som Jesus siger:

Jeg siger jer: Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader. For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem'.

Jesus siger selv til os, hvori hemmeligheden består, for at denne bøn skal lykkes. Den ligger i dette: 'forsamlede i mit navn'. Når vi er forsamlede på den måde, er hans tilstedeværelse iblandt os, og alt det, som man beder om sammen med ham, er det lettere at opnå. Jesus er nemlig selv til stede der, hvor den gensidige kærlighed forener hjerterne, og det er ham selv, der sammen med os beder Faderen om nådegaverne. Og kan du forestille dig, at Faderen ikke lytter til Jesus? Faderen og Kristus er ét.

Synes du ikke, alt dette er vidunderligt? Giver det dig ikke sikkerhed? Giver det dig ikke tillid?

Jeg siger jer: Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader. For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem'.

Nu er du sikkert interesseret i at vide, hvad Jesus vil, at du skal bede om? Han siger det selv klart: 'Hvad som helst'. Der er altså ingen grænser.

Læg derfor denne bøn ind i dit livs program. Måske er der mange behov i din familie, hos dig selv, blandt dine venner, i den organisation du er med i, i dit fædreland, i den verden, der omgiver dig, kun fordi du ikke har bedt om det.

Bliv enig med dine kære, med dem, der forstår dig eller deler dine idealer, og efter at I har den indstilling, at I er parate til at elske hinanden, sådan som Evangeliet byder, at I er så forenede, at I er værdige til Jesu tilstedeværelse, kan I bede. Bed om så meget, I kan; bed under gudstjenesten; bed i kirken; bed på hvilket som helst sted; bed inden I beslutter noget; bed om hvad som helst.

Gør frem for alt ikke sådan, at Jesus bliver skuffet over jeres ligegyldighed, efter at han har givet jer så mange muligheder.

Menneskerne vil komme til at smile mere, de syge vil kunne håbe; børnene vil vokse op under tryggere forhold; familierne vil være mere harmoniske; de store problemer vil man kunne se i øjnene i hjemmets intimitet ... I vil komme til at erobre paradiset, thi bønnen for de levende og de dødes behov er også en af de barmhjertighedsgerninger, som vi vil blive krævet til ansvar for ved den sidste eksamen.

Chiara Lubich

Tidligere udgivet september 1981